

SYLABUS

DOTYCZY CYKLU KSZTAŁCENIA 2025-2027

Rok akademicki 2025/2026 lub 2026/2027

1. PODSTAWOWE INFORMACJE O PRZEDMIOCIE

Nazwa przedmiotu	Warsztaty surdologopedyczne
Kod przedmiotu*	LII.25
nazwa jednostki prowadzącej kierunek	Instytut Polonistyki i Dziennikarstwa
Nazwa jednostki realizującej przedmiot	Instytut Polonistyki i Dziennikarstwa
Kierunek studiów	Logopedia z nauczaniem języka polskiego jako obcego
Poziom studiów	Studia II stopnia
Profil	ogólnoakademicki
Forma studiów	stacjonarne
Rok i semestr/y studiów	rok I, semestr 1 lub rok I, semestr 2 lub rok II, semestr 4*
Rodzaj przedmiotu	do wyboru
Język wykładowy	polski
Koordinator	dr Małgorzata Zaborniak-Sobczak
Imię i nazwisko osoby prowadzącej / osób prowadzących	dr Małgorzata Zaborniak-Sobczak

*student może wybrać przedmiot w jednym z trzech wymienionych semestrów

1.1. Formy zajęć dydaktycznych, wymiar godzin i punktów ECTS

Semestr (nr)	Wykł.	Ćw.	Konw.	Lab.	Sem.	ZP	Prakt.	warsztaty	Liczba pkt. ECTS
1,2 lub 4								30	4

1.2. Sposób realizacji zajęć zajęcia w formie tradycyjnej zajęcia realizowane z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość**1.3 Forma zaliczenia przedmiotu (z toku)**

zaliczenie z oceną

2. WYMAGANIA WSTĘPNE

Podstawowe wiadomości z audiologii i anatomii narządów mowy i słuchu; wiadomości z pedagogiki specjalnej i psychologii rozwojowej

3. CELE, EFEKTY UCZENIA SIĘ, TREŚCI PROGRAMOWE I STOSOWANE METODY DYDAKTYCZNE**3.1 Cele przedmiotu**

C ₁	zdobycie przez słuchaczy podstawowych wiadomości z zakresu surdologii: wiedzy na temat przyczyn niedosłuchu i głuchoty, zależności rozwoju mowy od czasu, w którym nastąpiła utrata słuchu itp.;
C ₂	nabycie przez słuchaczy umiejętności sporządzania wstępnej diagnozy logopedycznej, współpracy z audiologiem i innymi specjalistami, odczytywania wyników podstawowych badań słuchu;
C ₃	poznanie przez słuchaczy sposobów i metod pracy z dziećmi z ograniczeniami słuchu oraz nabycie umiejętności programowania i prowadzenia terapii logopedycznej,

3.2 Efekty uczenia się dla przedmiotu

EK (efekt uczenia się)	Treść efektu uczenia się zdefiniowanego dla przedmiotu	Odniesienie do efektów kierunkowych
EK_01	Student/ka zna i rozumie metodę fonogestowej wizualizacji mowy (Cued Speech), podstawy języka migowego. Zna ograniczenia dla mowy wynikające z uszkodzeń słuchu o różnym podłożu i powstałych w różnym czasie, strategie postępowania logopedycznego w przypadku terapii mowy dzieci niesłyszących i słabo słyszących. Wie, jakie są zalety i skutki uboczne podejmowanych działań terapeutycznych.	K_Wo1 E.1L.W3 E.2L.W1
EK_02	Student/ka podejmuje działania diagnostyczne, profilaktyczne, terapeutyczne i edukacyjne odpowiadające potrzebom pacjentów z ubytkami słuchu i ich rodzin. Potrafi rozwiązywać problemy w zakresie trudniejszych przypadków. Słuchacz/ka projektuje plan działań terapeutycznych przy wykorzystaniu odpowiednich metod pracy z dziećmi z ubytkami słuchu. Potrafi wykorzystywać odpowiednie źródła informacji do samodzielnego planowania własnych działań terapeutycznych.	K_Uo1 K_Uo8 E.1L.U3 E.2L.U1
EK_03	Student/ka potrafi rozwiązywać najczęstsze problemy związane z wykonywaniem zawodu logopedy i terapeuty, zwłaszcza w kontekście pracy z osobami z ubytkami słuchu; Ma świadomość ich rangi. Jest przekonany o ich sensie i potrzebie.	K_Ko2 E.2L.K1 E.2L.K2

3.3 Treści programowe**A. Problematyka wykładu**

Treści merytoryczne
<i>Nie dotyczy</i>

B. Problematyka ćwiczeń, konwersatoriów, laboratoriów, zajęć praktycznych

Treści merytoryczne
Rozwój dziecka niesłyszącego i słyszącego – podobieństwa i różnice
Klasyfikacje ubytków słuchu – analiza audiogramów. Protezowanie.

Ćwiczenia przygotowujące do artykulacji: oddechowe, głosowe, motoryki narządów artykulacyjnych, ćwiczenia słuchowe, ćwiczenia logorytmiczne.
Ćwiczenia słownikowe – budowanie słownika czynnego i biernego dziecka głucheego; ćwiczenia odczytywania z ust, ćwiczenia nauki czytania i pisanie
Alfabet palcowy. Zalety i wady metod migowych.
Analiza nagrań video – próby konstruowania scenariuszy terapii.
Zapoznanie słuchaczy z problemami uczniów, których będą obserwować.
Prezentacja kart mowy dzieci i omówienie dotychczasowej terapii.
Obserwacja terapii dzieci.
Omówienie zastosowanych w czasie zajęć z dziećmi metod, pomocy, narzędzi; omówienie problemów
Pytania słuchaczy i dyskusja na temat dalszej terapii.

3.4 Metody dydaktyczne

- pogadanka,
- ćwiczenia w parach,
- praca w grupach,
- filmy instruktażowe

4. METODY I KRYTERIA OCENY

4.1 Sposoby weryfikacji efektów uczenia się

Symbol efektu	Metody oceny efektów uczenia się (np.: kolokwium, egzamin ustny, egzamin pisemny, projekt, sprawozdanie, obserwacja w trakcie zajęć)	Forma zajęć dydaktycznych
EK_03	Ocena bieżąca w czasie wykonywania zadań i poleceń, ocena głosów w dyskusji, przygotowanie planu terapii.	warsztaty
EK_03	Ocena bieżąca w czasie wykonywania zadań i poleceń, ocena głosów w dyskusji w czasie zajęć i konsultacji indywidualnych, przygotowanie planu terapii lub cyklu zajęć terapeutycznych	warsztaty
EK_03	Obserwacja w czasie zajęć, ocena przygotowanego planu terapii lub cyklu zajęć terapeutycznych	warsztaty

4.2 Warunki zaliczenia przedmiotu (kryteria oceniania)

Ćwiczenia:

Zaliczenie z oceną

Ocena końcowa jest wypadkową ocen cząstkowych, które student otrzymuje za:

- obecność na zajęciach,
- aktywny udział w zajęciach i przygotowanie do zajęć (czytanie zalecanej literatury),
- pisemne opracowanie planu terapii lub cyklu zajęć terapeutycznych.

5. CAŁKOWITY NAKŁAD PRACY STUDENTA POTRZEBNY DO OSIĄGNIĘCIA ZAŁOŻONYCH EFEKTÓW W GODZINACH ORAZ PUNKTACH ECTS

Forma aktywności	Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności
Godziny z harmonogramu studiów	30
Inne z udziałem nauczyciela akademickiego (udział w konsultacjach)	5
Godziny niekontaktowe – praca własna studenta:	65, w tym:
Czytanie literatury przedmiotu	20
Przygotowywanie się do zajęć	20
Przygotowanie planu terapii lub cyklu zajęć	25
SUMA GODZIN	100
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS	4

* Należy uwzględnić, że 1 pkt ECTS odpowiada 25-30 godzin całkowitego nakładu pracy studenta.

6. PRAKTYKI ZAWODOWE W RAMACH PRZEDMIOTU

wymiar godzinowy	Nie dotyczy
zasady i formy odbywania praktyk	Nie dotyczy

7. LITERATURA

<p>Literatura podstawowa:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Czyż A., Plutecka K., 2018, <i>Zarys audiofonologii edukacyjnej</i>, Kraków. • Krakowiak K., 2012, <i>Dar języka. Podręcznik metodyki wychowania językowego dzieci i młodzieży z uszkodzeniami narządu słuchu</i>, Lublin. • Muzyka E. (red.), 2015, <i>Surdologopedia. Teoria i praktyka</i>, Gdańsk (wybrane rozdziały) • Zaborniak-Sobczak M., Bieńkowska K.I., Grot-Mrozicka M., 2021, <i>Wsparcie wczesnorozwojowe dzieci z uszkodzeniem słuchu i ich rodzin</i>, [w:] Wczesne wspomaganie rozwoju dzieci. Konteksty teoretyczne i praktyczne rozwiązania, red. Plutecka K., Czyż A., Kraków.
<p>Literatura uzupełniająca:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Bieńkowska K., (red.) 2012, <i>Od melodii do piosenki. Wykorzystanie elementów kultury i przyrody w podnoszeniu poziomu umiejętności słuchowych i komunikacyjnych dzieci niesłyszących</i>, Krosno-Prezów. • Bieńkowska K., 2011, <i>Słucham, mówię, jestem... Program 60 kroków do oceny i terapii dziecka z wadą słuchu</i>, Krosno. • Bieńkowska K.I., Zaborniak-Sobczak M., Senderski A., Jurczak P., 2019, <i>Terapia centralnych zaburzeń przetwarzania słuchowego - przegląd metod i narzędzi w kontekście wsparcia edukacyjnego uczniów</i>, „Niepełnosprawność. Dyskursy Pedagogiki Specjalnej”, nr 36, s. 103-124. • Bouvet D., <i>Mowa dziecka. Wychowanie dwujęzyczne dziecka niesłyszącego</i>, przekł. R. Gałkowski, Warszawa. • Cieszyńska J., 2000, <i>Od słowa przeczytanego do wypowiedzianego. Droga nabywania systemu językowego przez dzieci niesłyszące w wieku poniemowlęcym i przedszkolnym</i>, Kraków.